

РОЗДІЛ II. ПРОБЛЕМИ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

УДК 792.8:[373:378](510)

Ольга Лобова

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
ORCID ID 0000-0001-7028-043X

Лариса Пушкар

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
ORCID ID 0000-0002-1289-3956

Ван Лінї

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
ORCID ID 0009-0008-9099-9570
DOI 10.24139/2312-5993/2024.01-02/082-092

ХОРЕОГРАФІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ І ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЇЇ ФОРМУВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті розкрито сутність і структуру хореографічної компетентності дитини та педагогічні умови її формування в закладах дошкільної освіти. Хореографічну компетентність визначено як складну інтегровану особистісну якість, що виникає в результаті хореографічної освіти та виявляється в поєднанні мотиваційних, пізнавально-практичних і творчих складників хореографічної діяльності дитини. Виокремлено структурні компоненти хореографічної компетентності дітей: 1) мотиваційний, що відображає емоційне ставлення та мотивацію дітей до хореографічної діяльності; 2) пізнавальний, що характеризує комплекс знань, умінь і навичок дитини у сфері хореографічної діяльності; 3) творчий, що свідчить про спроможність творчо використовувати набутий досвід і самостійно творити під час хореографічної діяльності. Розроблено педагогічні умови формування хореографічної компетентності дітей старшого дошкільного віку, які трактовано як сукупність методичних положень, що сприятимуть ефективному формуванню досліджуваної особистісної якості вихованців у процесі їх хореографічної підготовки в закладі дошкільної освіти.

Ключові слова: хореографічна освіта, хореографічна компетентність, сутність і структура, педагогічні умови формування, хореографічна підготовка педагогів, діти дошкільного віку, заклади дошкільної освіти.

Постановка проблеми. Чинним Базовим компонентом дошкільної освіти передбачено організацію освітнього процесу на основі компетентнісного підходу.

В галузі мистецької освіти дітей дошкільного віку важливо виокремити особистісну якість дитини, яка втілюватиме результати її хореографічного виховання. На наш погляд, такою якістю можна вважати *хореографічну компетентність*, адже саме вона є провідним орієнтиром хореографічного виховання дітей старшого дошкільного віку за чинним державним стандартом.

Тому вважаємо важливим дослідження теоретичних аспектів (сутності, структури, критеріїв оцінювання) зазначеної якості, а також педагогічних умов її формування в закладах дошкільної освіти.

Аналіз актуальних досліджень. У галузі хореографічного виховання дітей засадничими є дослідження теоретиків хореографічної освіти, в числі яких В. Верховинець, П. Коваль, О. Субота, А. Шевчук та ін. У працях В. Арабської, В. Годовського, Б. Колногузенко, Є. Мартиненко, Г. Мацко, Т. Морозовської, О. Халабурдіної досліджено вплив дитячої хореографії на моральне, фізичне, розумове виховання та різнобічний розвиток дітей дошкільного й молодшого шкільного віку.

Різноманітні питання реалізації компетентнісного підходу в навчанні та вихованні дітей дошкільного віку розкриті, насамперед, в чинних нормативних документах (Базовому компоненті дошкільної освіти й різноманітних програмах розвитку дитини), а також у працях Н. Бібік, О. Савченко, Ю. Мальованого та ін.

Серед досліджень китайських науковців виділимо праці щодо танцювального мистецтва та хореографічної освіти дітей у Китаї (Дін Фан, Е Чан Хай, Ван Кефен, Сяо Юя, Ган Синь, Чжан Лічжень, Цао Ян, Юй Пін та ін).

Проте аналіз наукових джерел дозволив констатувати недостатнє розроблення категорії хореографічної компетентності дитини дошкільного віку, що й визначило спрямованість нашого дослідження.

Мета статті – розкрити сутність і структуру хореографічної компетентності дитини та педагогічні умови її формування в закладах дошкільної освіти.

Виклад основного матеріалу. У сучасній літературі *компетентність* (з лат. – коло питань, на яких людина добре розуміється) тлумачиться як набута характеристика особистості, інтегрований результат, який передбачає зміщення акценту з накопичення знань, умінь і навичок на формування здатності діяти практично й застосовувати набутий досвід в певній сфері. У зарубіжних дослідженнях компетентність часто замінюється усталеними поняттями: «спроможність», «комплекс знань», «здатність до...», «готовність до...» тощо (Бібік, 2008, с. 408).

Згідно з Базовим компонентом дошкільної освіти, компетентність є результатом дошкільної освіти й особистісним надбанням дитини, що відображає цілісну систему взаємно пов'язаних компонентів духовного, психічного, фізичного та соціального розвитку особистості (Базовий

компонент, 2021). Так, культурну компетентність розглядають як «інтегроване особистісне утворення, що поєднує знання, погляди, цінності, вміння та навички у сфері національної та світової культури, спроможність сприймати, на доступному рівні аналізувати й оцінювати культурні феномени, практично застосовувати набутий досвід культурної діяльності у житті» (Лобова, 2020).

У контексті нашого дослідження важливо виокремити **хореографічну компетентність** – особистісну якість дитини, яка втілюватиме результати її хореографічного виховання. Відповідно до змісту освітнього напрямку «Дитина у світі мистецтва. Хореографія», хореографічна компетентність тлумачиться як «здатність дитини радіти своїм хореографічним досягненням, естетично насолоджуватися музикою і танцем, визначати красу танцю за власними критеріями, взаємодіяти з дорослими і дітьми, застосовувати творчий танцювальний досвід у повсякденних ігрових, побутових, святкових, життєво різноманітних умовах» (Освітній напрям, 2021).

У нашому дослідженні *хореографічну компетентність дитини старшого дошкільного віку* визначено як складну інтегровану особистісну якість, що виникає в результаті хореографічної освіти та виявляється в поєднанні мотиваційних, пізнавально-практичних і творчих складників хореографічної діяльності дитини.

За Базовим компонентом дошкільної освіти, компетентність дитини у певній галузі відображає такі складники: емоційно-ціннісне ставлення особистості; сформованість у дитини відповідних знань; здатність і навички до активного і творчого застосування набутого досвіду (Базовий компонент, 2021). Відповідно до цього, ми виокремили такі *структурні компоненти хореографічної компетентності* дітей старшого дошкільного віку:

1) мотиваційний, що відображає емоційне ставлення та мотивацію дітей до хореографічної діяльності;

2) пізнавальний, що характеризує комплекс знань, умінь і навичок дитини у сфері хореографічної діяльності;

3) творчий, що свідчить про спроможність творчо використовувати набутий досвід і самостійно творити під час хореографічної діяльності.

Мотиваційний компонент відображає різноманітний спектр емоційних ставлень, інтересів, мотивів, стимулів та інших спонук дітей до хореографічної діяльності. Наприклад, дитина любить і цінує

танець, адже він є джерелом позитивних емоцій; надає можливість реалізувати природну дитячу потребу в русі та експресивному вираженню власних почуттів; є моделлю красивої, шляхетної, часто рольової взаємодії тощо.

Китайські дослідники зазначають, що танцювальна освіта відіграє важливу роль у вихованні дитини й може сприяти формуванню та розвитку позитивних ставлень, волі та раціональності. Танець виражає емоції та здатний впливати на емоційний стан людини за допомогою організованих рухів. На танцювальних заняттях діти ідеально координуються, що сприяє виробленню звички свідомо та чітко дотримуватися правил і дисципліни. Танцювальні вистави, що включають сольний, парний та груповий танець, вимагають мовчазної співпраці усіх учасників. Танцюючи під красивий ритмічний акомпанемент, діти можуть досягти не лише ефекту фітнесу, але й розважити себе та інших (舞蹈的创作目的和意义, 2023).

Дитина старшого дошкільного віку може емоційно по-різному та вибірково ставитися до національних танців рідного народу, танцювальної творчості інших народів і країн. Позитивними мотивами хореографічних занять для багатьох дітей є можливість виступити перед глядачами, отримати схвалення від батьків та інших дорослих.

Важливість цього компоненту зумовлено тим, що розвинені позитивні емоції та мотивація є запорукою інтересу і прагнення дитини до хореографічних занять. Тому педагог має всіляко підтримувати й жити природну любов дитини до ритмічного руху під музику та хореографічної діяльності. Також важливо прищеплювати інтерес та любов дитини до народної танцювальної музики.

Пізнавальний компонент передбачає опанування дитиною старшого дошкільного віку комплексу необхідних знань, умінь і навичок дитини у сфері хореографічної діяльності.

Насамперед, дитина повинна мати уявлення про мистецтво хореографії як поєднання музики та рухів, розрізняти основні види танців (народний, класичний, бальний і сучасний), орієнтуватися в основних жанрах національного та світового танцювального мистецтва (гопак, козачок, полька, полонез, вальс тощо); знати й називати основні хореографічні позиції і танцювальні рухи (легкий біг, урочиста хода, маршова хода високим кроком, легкі стрибки, крок хороводний, «пружинка», проста присядка, «колупалочка», «вервечка», «дрібущечка» тощо), мати уявлення про певної фігури («струмочок», «підкова», «равлик» тощо).

До практичного складника цього компоненту належить уміння та спроможність виконувати за показом педагога і самостійно різноманітні танцювальні рухи, вправи, привітання, руханки, хороводи, танці тощо; узгоджувати свої рухи з музикою, відтворювати за допомогою рухів характер і настроїв, ритм, темп і динаміку музики, а також передавати форму музичного твору; приязно та чемно спілкуватись і взаємодіяти з партнером і гуртом дітей-виконавців.

Так, відповідно до програми «Впевнений старт», діти старшого дошкільного віку мають знати хореографічні фігури («струмочок», «равлик», «підкова», «вивертання кола» тощо), а також різні види рухів:

- основні (легкий біг вісімками, легкі стрибки, стрімкий біг на кожному чверть, урочиста хода, маршова хода високим кроком);
- образно-ігрові (чеберяння ніжками «як зайчик», змахи руками «наче журавель крилами», біг галопом «неначе кінь»);
- танцювальні (оплески, підскоки, пружинки, дріботіння, хороводна хода, прямий і боковий галоп, виведення ноги вперед на носочок чи на п'яту); рухи для дотримання правил бального етикету (запрошення, український уклін і бальний кніксен тощо);
- прості рухи танців різних народів світу (європейських, східних, американських) та варіативні техніки їх виконання;
- українські рухи – уклін хлопчика і дівчинки, біг зальотний, крок хороводний, проста присядка і присядка-м'ячик, «пружинка», «колупалочка», «дрібшечка», «кружляння млинчиком», «вервечка», «чесанка», рухи з віночком, шапкою, бубном тощо (Освітня програма, 2017, с. 28-29).

Китайські педагоги-хореографи наголошують, що вдосконалення та розвиток хореографічних навичок вимагають постійного навчання, практики та аналізу. Для покращення хореографічних умінь і навичок виконавцю слід: досліджувати різні танцювальні стилі, які є джерелом натхнення та засобом розширення світогляду; вивчати теорію музики, що допомагатиме краще розуміти структуру та елементи музично-хореографічного твору; аналізувати різні хореографічні композиції, що надасть нові ідеї, а також покаже переваги та недоліки інших людей виконавців; постійно практикувати й розмірковувати (电影炮动：香港> 舞舞> 舞舞生编舞黔手机言言能力, 2023).

Отже, опанування цілісного комплексу систематизованих знань, умінь і навичок у галузі хореографічного мистецтва є важливим

чинником успішного опанування танцювальною діяльністю. Недаремно у зарубіжній літературі розглядається особливий напрямок танцювального мистецтва – «educational dance», що означає «навчальний танок» (Чекаленко, 2013).

Творчий компонент відображає спроможність дитини творчо й оригінально використовувати набутий хореографічний досвід і самостійно творити під час хореографічної діяльності. Так, на хореографічних заняттях дитина може обирати музику і танець на власний смак; виконувати рухи не лише типово за показом педагога, а й самостійно та варіативно; вільно втілювати й інтерпретувати художні образи; різноманітно імпровізувати в індивідуальному або спільному з іншими виконавцями танці.

Згідно із сучасними українськими дослідженнями, танцювальна освіта дієво сприяє творчому розвитку, адже заняття танцями є своєрідною «гімнастикою» для правої півкулі головного мозку, що відповідає за уяву та інші творчі процеси та здібності. Тому навчання танцям має перетворитись на творчу дослідницьку діяльність дітей, а педагог під час оцінювання результатів хореографічного навчання повинен культивувати інновації та цілковито поважати й підтримувати творчу свободу дітей та їх індивідуальне самовираження в руховій діяльності.

Такі й подібні види діяльності сприяють розвитку *танцювальної творчості*, що трактується як «здібність дитини до створення нових рухів, варіантів комбінування та ускладнення знайомих елементів, а також вміння самостійно імпровізувати в процесі музично-рухової діяльності, у відповідності до особливостей музичного твору на основі доступних танцювальних та образних рухів» (Шевчук, 2016).

У статті «Творче призначення і значення танцю» китайські дослідники зазначають, що творча мета і сенс танцю мають багато проявів: по-перше, оскільки танець є поєднанням життя та мистецтва, він стає засобом творчої передачі емоцій; по-друге, джерелом створення танцю є життя, тож будь-яку частинку життя можна інтегрувати в танцювальні рухи задля художньої сублімації; по-третє, танець надає можливість відобразити особливості національної культури та повсякденного життя. «Загалом творче призначення та значення танцю полягає в тому, що він є формою мистецтва, яка виражає емоції, успадковує культуру, виховує особистість і моральні якості, досягає оздоровчого та розважального ефекту», – узагальнює автор (舞生的运动的目间和明是, 2023).

Отже, хореографічна діяльність дітей передбачає розвинене емоційне ставлення, любов та інтерес дітей до хореографічної діяльності; сформованість комплексу хореографічних знань, умінь і навичок дитини, а також спроможність творчо використовувати власний хореографічний набутий досвід і самостійно вільно творити у рухах.

З метою підвищення якості хореографічного виховання дітей дошкільного віку, було розроблено **педагогічні умови формуванням хореографічної компетентності**, що трактовані як сукупність методичних положень, які сприятимуть ефективному формуванню досліджуваної особистісної якості вихованців у процесі їх хореографічної підготовки в закладі дошкільної освіти.

Перша педагогічна умова – систематичний розвиток у дітей мотивації до хореографічної діяльності – передбачає регулярну копітку роботу педагогів над підвищенням у вихованців інтересу, бажання, зацікавленості, схильності та позитивного емоційного ставлення до хореографічної діяльності. Для реалізації цієї умови доцільно застосовувати: аналіз і корекцію мотивації та ціннісних ставлення дітей до хореографічної діяльності; забезпечення емоційної привабливості та жанрової різноманітності танцювального репертуару; надання дітям можливостей самостійно вибрати хореографічний твір з кількох запропонованих варіантів; заохочення дітей через створення ситуацій успіху та мотивування через створення ситуацій виклику; створення в закладі дошкільної освіти приємного, сприятливого та безпечного навчально-хореографічного середовища; підтримку та заохочення хореографічної діяльності дітей у родині тощо.

Друга педагогічна умова – застосування ефективних технологій формування в дітей хореографічних знань, умінь і навичок – реалізується в процесі систематичних хореографічних занять, що передбачають сприймання хореографічних творів, ознайомлення зі специфікою хореографічного мистецтва та художньо-практичну діяльність дитини та оволодіння нею основами хореографічного виконавства. Відповідно до кожного з цих складників, педагог застосовує різноманітні форми і методи навчання.

Так, на етапі сприймання важливо зацікавити й захопити дітей хореографічним твором. Приступаючи до роботи над танцем, зазначає Г. Мацко, педагог має емоційно вразно, на доступному рівні, бажано з показом ілюстрацій, розповісти про історію та сутність танцю, відтворювані образи та їх дії. Доцільно організувати колективне

прослуховування музики та/чи перегляд спеціальних фільмів. Корисним є спільний перегляд і обговорення концертних програм і виступів дитячих колективів (Мацко, 2020, с. 37).

Цікавими є виокремлені у працях китайських методистів шість основних прийомів танцювальної діяльності:

1. Стимулювання творчого натхнення, яке танцюристи можуть знаходити у власному житті, роздумах та емоційних переживаннях, культурних традиціях, соціальних подіях тощо.

2. Продумування змісту танцю, його теми, сюжету, персонажів тощо, щоб зробити танець максимально живим та яскравим.

3. Правильна організація (вибір, поєднання, форма, ритм тощо) рухів, щоб зробити їх унікально красивими та художньою цінними.

4. Налаштування якомога досконаліших танцювальних ефектів (музики, освітлення, костюмів, оформлення сцени тощо).

5. Володіння багатими танцювальними знаннями, творчими здібностями й умінням всебічно розглядати, коригувати та створювати танцювальні твори.

6. Набуття базових знань і навичок з перформансу, теорії створення та хореографії танцю, танцювальної драми, сприйняття танцювальної музики, моделювання літературно-мистецьких композицій тощо ([航利编对的六大技法, 2022](#)).

Третя педагогічна умова – регулярне стимулювання дитячої хореографічної творчості в різних видах танцювальної діяльності передбачає постійну увагу до творчих видів роботи. Діти здатні виявляти творчість за прикладом і пропозицією дорослого, разом із ним чи самостійно, за власною ініціативою.

На думку А. Шевчук, дитяча хореографічна творчість надає дитині можливість найповнішого вираження себе у пізнанні нового, відкритті можливостей комбінування та інтерпретації відомого, створенні власно вигаданого нового, кращого пізнання себе та гармонійного виявлення себе в усіх видах хореографічного мистецтва (Шевчук, 2016, с. 100).

У китайській методичній літературі запропоновано низку творчих технік, які можна використати у творчій танцювальній діяльності: моделювання, контрасту, комбінування, переплетення, персоніфікації тощо ([谈房最好最好活动旅行？, 2023](#)).

Висновки та перспективи подальших розвідок наперед. Отже, хореографічну компетентність дитини старшого дошкільного віку

визначено як складну інтегровану особистісну якість, що виникає в результаті хореографічної освіти та виявляється в поєднанні мотиваційних, пізнавально-практичних і творчих складників хореографічної діяльності дитини.

Відповідно виокремлено структурні компоненти хореографічної компетентності дітей: 1) мотиваційний, що відображає емоційне ставлення та мотивацію дітей до хореографічної діяльності; 2) пізнавальний, що характеризує комплекс знань, умінь і навичок дитини у сфері хореографічної діяльності; 3) творчий, що свідчить про спроможність творчо використовувати набутий досвід і самостійно творити під час хореографічної діяльності.

Педагогічні умови формування хореографічної компетентності трактовано як сукупність методичних положень, що сприятимуть ефективному формуванню досліджуваної особистісної якості вихованців у процесі їх хореографічної підготовки в закладі дошкільної освіти.

Розроблено такі педагогічні умови формування хореографічної компетентності дітей старшого дошкільного віку: систематичний розвиток у дітей мотивації до хореографічної діяльності; застосування ефективних технологій формування в дітей хореографічних знань, умінь і навичок; регулярне стимулювання дитячої хореографічної творчості в різних видах танцювальної діяльності.

Перспективи подальших розвідок пов'язуємо з дослідженням критеріїв і показників хореографічної компетентності дітей старшого дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

- Базовий компонент дошкільної освіти (2021). Нова редакція та поради для організації освітнього процесу. URL: <https://ezavdnz.mcfр.ua/867851> (*Basic component of preschool education* (2021). New edition and tips for organizing the educational process. URL: <https://ezavdnz.mcfр.ua/867851>).
- Бібік, Н. В. (2008). Компетентність у навчанні. *Енциклопедія освіти*. Київ: Юрінком Інтер, 408-409 (Bibik, N.V. (2008). Competence in learning. *Encyclopedia of Education*. Kyiv: Yurinkom Inter, 408-409).
- Лобова, О. В., Сбруєва, А. А., Бойченко, М. А. (2020). Формування культурної компетентності школярів у процесі мистецької освіти в «Новій українській школі». *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 3-4 (97-98), 266-276 (Lobova, O. V., Sbrueva, A. A., Boychenko, M. A. (2020). Formation of cultural competence of schoolchildren in the process of art education in the «New Ukrainian School». *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 3-4 (97-98), 266-276).
- Мацко, Г. Г. (2020). Особливості виховання дітей мистецтвом хореографії. Маріуполь. URL: <https://vseosvita.ua/library/osoblivosti-vihovanna-ditej-mistectvom-horeografii-377226.html> (Matsko, H. (2020). *Peculiarities of*

- educating children in the art of choreography*. Mariupol. URL: <https://vseosvita.ua/library/osoblivosti-vihovanna-ditej-mistectvom-horeografii-377226.html>).
- Освітній напрям «Дитина у світі мистецтва. Хореографія» (2021). URL: <https://ezavdnz.mcfr.ua/867874> (*Educational direction «Child in the world of art. Choreography» (2021)*). URL: <https://ezavdnz.mcfr.ua/867874>).
- Освітня програма «Впевнений старт» для дітей старшого дошкільного віку (2017). URL: https://vstart.com.ua/files/programa_vpevnennii_start_2017.pdf («*Confidential Start» educational program for older preschool children (2017)*). URL: https://vstart.com.ua/files/programa_vpevnennii_start_2017.pdf).
- Чекаленко, Я., Портяник, Л. (2013). *Хореографія у системі дошкільного виховання*. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/2858> (Chekalenko, Ya., Portianyuk, L. (2013). *Choreography in the preschool education system.*_URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/2858>).
- Шевчук, А. (2016). *Дитяча хореографія: навчально-методичний посібник*. Тернопіль: Мандрівець. (Shevchuk, A. (2016). *Children's choreography: educational and methodological manual*. Ternopil: Mandrivets).
- 舞蹈的创作目的和意义 (2023). URL: https://zhidao.baidu.com/question/184540314108381524.html?qbl=relate_question (*Creative purpose and meaning of dance (2023)*). URL: <https://zhidao.baidu.com/question/184540314108381524.html?qbl>).
- 舞蹈编导的六大技法 (2022). URL: https://zhidao.baidu.com/question/762369311473199604.html?qbl=relate_question_3 (*Six Techniques of Choreography (2022)*). URL: <https://zhidao.baidu.com/question/762369311473199604.html?qbl>).
- 舞蹈有哪些创作手法 (2023). URL: https://zhidao.baidu.com/question/1998040888550411947.html?qbl=relate_question_1 (*What creative techniques are there for dance? (2023)*). URL: <https://zhidao.baidu.com/question/1998040888550411947.html?qbl>).
- 当前位置: [首页](#)>[舞蹈](#)>[舞蹈生编舞需要具备哪些能力](#) (2023). URL: <https://www.beiyiren.cn/wdpx/886.html> (*What skills should dancers and choreographers possess? (2023)*). URL: <https://www.beiyiren.cn/wdpx/886.html>).

SUMMARY

Lobova Olga, Pushkar Larisa, Linyi Van. Choreographic competence and pedagogical conditions of its formation in pre-school education institutions.

The article reveals the essence and structure of a child's choreographic competence and the pedagogical conditions of its formation in preschool education institutions.

Choreographic competence is defined as a complex integrated personal quality that arises as a result of choreographic education and manifests itself in a combination of motivational, cognitive-practical and creative components of a child's choreographic activity.

The structural components of children's choreographic competence are singled out: 1) motivational, which reflects the emotional attitude and motivation of children towards choreographic activity; 2) cognitive, which characterizes the complex of knowledge, abilities and skills of the child in the field of choreographic activity; 3) creative, which indicates the ability to creatively use the acquired experience and create independently during choreographic activity.

Pedagogical conditions for the formation of choreographic competence of older preschool children have been developed, which are interpreted as a set of methodological provisions that will contribute to the effective formation of the investigated personal quality of pupils in the process of their choreographic training in a preschool education institution.

The first condition - the systematic development of children's motivation for choreographic activities - involves the regular painstaking work of teachers to increase pupils' interest, desire, interest, inclination and positive emotional attitude towards choreographic activities.

The second condition - the use of effective technologies for the formation of children's choreographic knowledge, abilities and skills - is realized in the process of systematic choreographic classes, which involve the perception of choreographic works, familiarization with the specifics of choreographic art and artistic and practical activity of the child and mastering the basics of choreographic performance. According to each of these components, the teacher uses various forms and methods of learning, which depend on the tasks, nature and direction of the choreographic activity.

The third condition – regular stimulation of children's choreographic creativity in various types of dance activities implies constant attention to creative types of choreographic activities. Examples of tasks for the development of children's creativity based on Ukrainian choreographic traditions, as well as creative techniques of dance activities proposed by Chinese specialists are given.

Key words: *choreographic education, choreographic competence, essence and structure, pedagogical conditions of formation, choreographic training of teachers, preschool children, preschool education institutions.*

УДК 378

Олена Реброва

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

ORCID ID 0000-0001-7549-6811

Ганна Реброва

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

ORCID ID 0000-0001-7128-7350

DOI 10.24139/2312-5993/2024.01-02/092-105

ПОТЕНЦІАЛ ЕМПАУРМЕНТ ПЕДАГОГІКИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА І ХОРЕОГРАФІЇ

У статті актуалізовано проблему готовності майбутніх викладачів музичного мистецтва і хореографії до постійного вдосконалення та підвищення рівня професійної майстерності. Зазначене відповідає концепції сталого розвитку, який розглядається в науковій галузі крізь призму педагогіки емпатурменту. Проблема ефективного розвитку професійних якостей важлива для усіх спеціальностей, але в творчих спеціальностях цей процес поєднаний з розвитком специфічних художньо-творчих здібностей. Разом з тим, активна роль мистецтва в соціокультурному просторі зумовлює здатність музикантів і хореографів реалізувати себе в різних траєкторіях розвитку, суголосних соціальним, культурним сферам, де мистецька творчість відіграє значну роль.